4. Věra se zamalovanými křídly

Přemysl Arátor k obrazu ***Věra se zamalovanými křídly*** z roku 1951 píše:

Brázdův přísný odpor k modernímu umění a k jeho lajdácky chvatným, nedbalým improvizacím byl spojený s trvalou úctou k solidnímu umění starých mistrů, včetně tradičních disciplín jako malba portrétu nebo aktu. K poctě příkladných mistrů krásné malby i k poctě Věry Novákové namaloval obraz později nazvaný *Věra se zamalovanými křídly*. Původně tam skutečně měla křídla, jako by s ní srostla – což je dnes už těžko představitelné – a působilo to vcelku přirozeným dojmem jako u spousty jiných bytostí v renesanci, baroku i klasicismu. Ten legrační až absurdní a poněkud povrchní nápad vyšel ze šlágru „Ty jsi můj anděl strážný a já jen muž lehkovážný.“ Pak se ale Věřin prostořeký švagr zeptal, co mají ta křídla znamenat, jestli snad to, že je Věra husa, a Pavel Brázda je zamaloval. Jsou ukryta pod černým pozadím. Možná je těch pečlivě namalovaných křídel škoda a možná ne. Bez nich tu zůstal obraz jednodušší a soustředěnější, v kterém se uplatňuje způsobem u Pavla Brázdy neobvykle zdrženlivým umírněný klasicismus.